

Leerling zijn van Jezus

Vandaag wil ik stilstaan bij het *'leerling van Jezus zijn'*. Een ander woord voor *'leerling van Jezus zijn'* is discipel zijn van Jezus of discipelschap. Jezus trok, tijdens de tijd van zijn openbare optreden, intensief op met zijn twaalf leerlingen.

Matteus 4

⁸Toen Hij langs het meer liep, zag Hij twee broers, Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas. Ze wierpen hun net uit in het meer, het waren vissers. ¹⁹Hij zei tegen hen: 'Kom, volg Mij, Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' ²⁰Ze lieten meteen hun netten achter en volgden Hem. ²¹Even verderop zag Hij twee andere broers, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes. Ze waren met hun vader in hun boot bezig met het herstellen van de netten. Hij riep hen ²²en meteen lieten ze de boot en hun vader Zebedeüs achter en volgden Hem.

²³Hij trok rond in heel Galilea; Hij gaf de mensen onderricht in hun synagogen, verkondigde het goede nieuws over het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk.

Je ziet hier hoe Jezus zijn leerlingen uitnodigt, eerst Petrus en Andreas en daarna Jakobus en Johannes. *'Kom, volg Mij, Ik zal van jullie vissers van mensen maken.'* En ze volgen Hem!

Ik heb vaak gesproken over identiteit, over het zijn van een 'kind van God'. En niet zomaar een kind, maar we zijn *geliefde* kinderen van God. En naar de mate waarin je dat kunt ontvangen, naar de mate waarin dat realiteit is geworden in je leven, geeft dat vrijheid.

Vrijheid om jezelf te zijn – vrijheid om je tekortkomingen onder ogen te zien (zonder ze te willen verbergen) – vrijheid om tevreden te zijn onder alle omstandigheden - vrijheid om te groeien.

Als kinderen van God zijn we uitgenodigd om *'leerling van Jezus'* te zijn. Hij is onze leraar, Hij is ons voorbeeld.

Voor we verder gaan nadenken over dit onderwerp, wil ik even kort de twee voorgaande preken, in herinnering roepen.

De eerste zondag van het jaar hebben we stilgestaan bij het wonder van Gods aanwezigheid. Eén van de namen van Jezus is Immanuel, *God met ons*. Jezus openbaarde wat altijd al zo was. De naam waarmee God zich aan Mozes bekendmaakte was: *'Ik ben die er zijn zal' – 'Ik zal er zijn'*.

Vorige week sprak Philip. Hij had het over Gods verlangen om alles te herstellen, zijn verlangen om alles met zich te verzoenen:

1 Kolossenzen 1: 19 – 20 HSV

"Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou, en dat Hij door Hem alle dingen met Zichzelf verzoenen zou, door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis, ja door Hem, zowel de dingen die op de aarde zijn als de dingen die in de hemelen zijn."

Het maakt God blij om alles te verenigen, vrede te brengen, te herstellen en te verzoenen. *(een prachtige boodschap van Philip die je kunt naluisteren op de website van Jefta)*

- We zijn kinderen van God
- We zijn leerlingen van Jezus
- Jezus is altijd bij ons (preek 7/1)
- Gods verlangen is om herstel, vrede en verzoening te brengen (preek 14/1)

Vraag:

-Als het Gods verlangen is om herstel, vrede en verzoening te brengen. Als Jezus gekomen is herstel, vrede en verzoening te brengen. Wat zou Jezus ons, als zijn leerlingen, dan willen leren?

Juist! Hij wil ons leren om herstel, vrede en verzoening te brengen, overal waar wij komen.

Als ik het zo zeg, denk je, logisch. En dat is het ook.

Maar we raken makkelijk de weg kwijt. Zo makkelijk laten we ons misleiden en maken we van 'het leerling zijn' van Jezus een reis met als doel om niet te zondigen. Een soort morele competitie.

Jezus houdt van ons inclusief onze gebreken, inclusief onze onvolkomenheden. Het is belangrijk dat we dat zelf ook doen.

Of we maken van het 'leerling zijn' een soort intellectuele competitie. Wie heeft de meeste (Bijbel)kennis? Als we in die valkuilen stappen, dan verliest het evangelie vanzelf haar kracht. Leerlingen van Jezus wandelen niet op het 'competitieve pad'.

Marcus 9

Toen ze in huis waren, vroeg Hij hun: 'Waarover waren jullie onderweg aan het redetwisten?' ³⁴Ze zwegen, want ze hadden onderweg met elkaar getwist over de vraag wie van hen de belangrijkste was. ³⁵Hij ging zitten en riep de twaalf bij zich. Hij zei tegen hen: 'Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allemaal zijn en ieders dienaar.' ³⁶Hij pakte een kind op en zette het in hun midden neer; Hij sloeg zijn arm eromheen en zei tegen hen: ³⁷'Wie in mijn naam één zo'n kind ontvangt, ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, ontvangt niet Mij, maar Hem die Mij gezonden heeft.'

Leerlingen van Jezus wandelen op 'de weg van de liefde'

Als leerlingen van Jezus, mogen we leren van onze naasten te houden, *inclusief hun gebreken en onvolkomenheden.*

We zijn 'vissers van mensen' – we mogen mensen vertellen dat ze 'een kind van God' zijn – we mogen ze uitnodigen om in die realiteit te gaan leven.

Een leerling van Jezus leert om niet alleen met het eigen welzijn bezig te zijn maar ook met het welzijn van anderen.

Een leerling van Jezus leert om toegewijd te zijn aan anderen *(zoals Jezus dat ook is).*

Dat is één van de functies van de lokale kerk/gemeente – we zijn toegewijd aan elkaar. We geven iets aan elkaar: aandacht, liefde, tijd, financiën – het is allemaal nodig.

Een versnelling in persoonlijke groei heeft vaak te maken met het kiezen voor toewijding, het kiezen om iets te geven: aandacht, liefde, tijd, financiën.

Jezus daagt zijn leerlingen voortdurend uit om deel te nemen. Om te participeren. *Denk bijvoorbeeld aan hun rol bij de wonderbaarlijke spijziging.* Het is 'learning on the job' – denk bv. aan de storm op het meer, enz.

Een leerling is deel van het team. Van het onvolmaakte team. Soms zijn mensen zo teleurgesteld geraakt in de kerk dat ze 'in hun eentje' leerling van Jezus zijn, thuis, voor de TV, of achter hun computer. Jezus zal je altijd uitdagen om uit je isolement te komen. *Samen met Hem.*

Hij begrijpt je pijn en teleurstelling – maar hij wil herstel brengen en nodigt je uit...

De kerk – ook Jefta – is een verzameling *onvolmaakte* leerlingen van Jezus. Het is belangrijk om te weten dat dit voor ons allemaal geldt. We zijn niet in competitie met elkaar.

We zijn allemaal leerlingen van Jezus die herstel, vrede en verzoening nodig hebben. Vanuit dat herstel verandert ons gedrag – *maar dat gaat soms langzaam.*

Na de opstanding van Jezus, verschijnt Hij aan zijn leerlingen. Laten we die passage lezen:

Johannes 20

¹⁹Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Joden hadden ze de deuren op slot gedaan.

Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie!' ²⁰Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. ²¹Nog eens zei Jezus: 'Vrede zij met jullie! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.' ²²Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. ²³Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

- Vrede zij met jullie
- Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit
- Ontvang de Heilige Geest
- Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven

- Jezus deelt zijn leerlingen Zijn vrede mee.
- Hij bevestigt hun opdracht, hun zending
- Hij belooft Zijn aanwezigheid (door de Heilige Geest)
- Hij geeft zijn leerlingen het mandaat om te vergeven!

Paulus zal het later in de tweede brief aan de Korintiërs als volgt verwoorden:

2 Korintiërs 5

¹⁹Inderdaad, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft Hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd. ²⁰Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep.

Als leerlingen van Jezus is ons de verkondiging van verzoening toevertrouwd. Als wij iemand zonden vergeven, dan zijn ze vergeven...

Ik weet niet zeker, of we als kerk op deze manier bekend staan in de wereld. Het zou wel ons kenmerk moeten zijn.

Wij zijn uitgezonden in deze wereld, niet alleen, maar samen met de Heilige Geest. De Heilige Geest leidt ons, helpt ons, draagt ons, onderwijst ons. De Heilige Geest geeft ons alles wat we nodig hebben.

Laten we gaan wandelen in de bestemming die we als leerlingen van Jezus hebben. Laten we gaan wandelen op de weg van de liefde, laten we de verkondiging van verzoening serieus nemen.

Laten we 'vissers van mensen' zijn, *23Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven;*

Laten we toegewijd zijn aan elkaar, als gemeente. Dan blijven we in het juiste spoor. En mochten we ons eens vergissen, en op het 'spoor van competitie en prestatie' gaan wandelen. Dan helpen we elkaar weer op de weg van de liefde.

AMEN